

missioners Erklæringer ikke kunde henføres til disse saakaldte hemmelige DyrighedsErklæringer, der her tales om. Naar det dernæst er anført, at det vilde være en saa stor Uderlighed at forudsætte, at Embedsstanden skulde have saadanne store Dyder, som der behøvedes, for at nægte at holde Sandheden tilbage ligeoverfor Bedkommende, saa troer jeg ogsaa, man kommer i Strid med danske Lov. Den taler paa paa flere Steder om ikke meget vigtige Bestillinger, hvortil den dog fordrer gode Dannesmand, vederhæftige Dannemand etc. Naar danske Lov har fundet det nødvendigt, at henvende sig saaledes til en bedre Deel af Befolkningen ved Bestillinger, der ikke vare Dyrighedsposter, saa veed jeg dog ikke, om man endnu kan forudsætte det Samme om Dyrigheds personer i det Hele. Naar man har villet sige, at jeg har villet angribe Samfundet, saa veed jeg ikke, med hvilken Ret Noget drister sig til at komme med slige Bestyldninger mod mig. Der tales kun om at komme tilbage til den Tilstand, som Lovens 1—26—1 har ganske klart og tydeligt opstillet. Det kan gjerne være, at det kan være for tidligt; men at kalde det at angribe Samfundet, at søge at faae en Artikel i danske Lov gjort gjældende igjen, det maa jeg protestere meget imod. Naar der af den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgfreds (Kehmann) er anført imod mig, at jeg ved den forrige Behandling af Sagen kom til at tale om Skudsmaalsbøger, saa har han misforstaaet mig. Jeg har kun sat det i Forbindelse med det formeentlig juridiske Ansvar, der kunde være for den, som gav en Erklæring eller Paategning, at han maatte være ligesaa meget fri for juridisk Ansvar som Huusbønden er, om han skriver Noget om Tyendet, saalænge man ikke kan bevise ham, at det er falsk.

J. A. Hansen: Jeg kan ikke undlade at udtale min dybe Anerkjendelse af den over-

ordentlige Dyrighed, det store Talent og den store Iver, hvormed den ærede Minoritet er optraadt idag i denne Sag. Jeg yder dem gjerne mit „Bravo“ til de flere, der bleve den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 3die Valgfreds (Gleerup) tildeel. Ja jeg skal endnu gjentage et „Bravo“ for ham i den Anledning. Men ved Siden af denne min dybe Anerkjendelse kan jeg rigtignok ikke undlade tillige at udtale en vis Beklagelse (Hør!). Det er meget ofte, at jeg har den Ære at være enig med de ærede Rigsdagsmænd, og jeg maa beklage, at vi i saadanne Sager høist sjældent høre dem gjøre Brug af deres store Talent og Dyrighed. Jeg vilde ønske, at de, da de nu ere paa saa god en Bet, vilde vedblive paa denne Bet ogsaa i Sager, hvor jeg kunde have større Anledning til at glæde mig over deres Dyrighed, end jeg har idag. Jeg skal begynde med at holde mig til, hvad Rigsdagsmanden for Holbek Amts 3die Valgfreds udtalte. Han begyndte, — for at jeg skal bruge et Udtryk han tidligere her i Salen selv har brugt, — saa høit, at jeg ikke kan følge ham, og han endte saa dybt, saa jeg ikke vil følge ham; thi til saadanne aldeles personlige Personligheder, som han dalede ned, skal jeg ikke følge ham (Aa! Aa!). Han begyndte med en Udvikling af den Sandhed, som vist Ingen nogenstunde har draget i Tvivl; at det er meget farligt at opstille almindelige Sætninger og at ville gjøre dem anvendelige i alle enkelte Tilfælde, uden at spørge om, hvorvidt de efter Forhold og Omstændigheder kunne gjøres anvendelige der. Denne Sætning udviklede han sig meget vidtløftigt over, men jeg troer, han kunde have sparet det; thi det er en Sætning, vi vist Alle ere enige om. Hvad her skulde bevises var, om denne foreliggende Sag angik et Tilfælde, hvor Forhold og Omstændigheder ikke tillode at anvende denne store og almene Sætning, og det er egentlig det, hvorom Sagen dreier sig.